

andring, er det ikke muligt at tilveiebringe en tilstrækkelig Postbefordring, ad den Veie, som herved er bleven aabnet.

Det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at der for Tiden kun er eet gennemgaaende Tog fra Kjøbenhavn til Altona, et Tog, der selv affeet fra de tilfældige Ubehageligheder og tilfældige Uordener, som ere uadskillige fra et saadant nyt Foretagende, har den meget væsentlige Mangel, at det er en Dagbefordring, hvorved der fremkommer den Følge, at Posten vil blive forsinket 12 Timer, ja, paa sine Steder endog 24 Timer efter Ankomsten, inden Brevene kunne komme til Bedkommende. Det er nemlig klart, at det er i de Corresponderendes Interesse, og altsaa er det en Forordning, der maa gjøres til et velordnet Postvæsen, og navnlig til Brevposten, at Brevene befordres saavidt muligt om Natten. Det ligger i Forretningsgangen, at man ikke ønsker at affende sine Breve og Expeditioner førend hen paa Dagen, og isald da Toget skulde gaae herfra Kl. 7 om Morgenen, maatte de være udfærdigede Dagen, iforveien, altsaa datere de 12 Timer tidligere, end de kunne komme afsted. Dette kan nu vistnok for den almindelige Correspondance være en Ting af mindre Betydning, men for Handelscorrespondancen, der dog skulde udføre den væsentligste Trafik, er det af særlig Bigtighed, at Befordringen skeer saavidt muligt om Natten. Et Dagtog, der gaaer herfra Kl. 7 om Morgenen, kan ikke komme til Altona før Kl. 10 eller 11 om Aftenen, og der er altsaa ikke andet ved den Ting at gjøre end at lade Brevene ligge over, indtil de kunne befordres videre. Dette har en væsentlig Betydning, ikke saameget med Hensyn til den indenlandske som med Hensyn til den udenlandske Correspondance, og navnlig med Hensyn til de engelske Breve vilde Resultatet blive, at paa alle de Steder, der ligge Nord for London, ville vedkommende Adressater erholde Posten 24 Timer senere, end det under andre Forhold kunde skee. Det har ikke været muligt paa nærværende Stadium at opnaae at faae et Nattog, ikke blot, mine Herrer, fordi vi her lide under Følgen af, at der er forskjellige Bestyrelser af Jernbanerne, og at dissees Interesser tildeels krydse hinanden, men ogsaa fordi Veien fra den næstvigste Grændse til Altona

ikke er underkastet den danske Regjerings Myndighed, og de Hindringer, der reise sig deraf, har man foreløbig ikke seet sig istand til at fjerne. Der er desuden for at sætte et Nattog igang ikke alene fordret, at man skulde binde sig for en længere Arrække, men ogsaa et saa betydeligt Tilskud for Postens Befordring, at jeg alene af den Grund ikke har troet for Tiden at kunne gaae ind derpaa. Naar det saaledes maa ansees for givet, at vi indtil videre ikke kunne opgive Søposten, og at man navnlig bør rette sine Bestræbelser paa at faae denne Expedition igang til Kiel, kommer jeg til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Maribo Amts Iste Valgfreds (Hage) gjorde mig, om der er truffet nogen Foranstaltning fra Regjeringens Side til at faae den overdragen til privat Entreprise. Jeg kan dertil kun svare Nei, der er Intet gjort, og jeg skal tilføie, at der heller ikke har foreligget nogetsomhelst saaledes formuleret Tilbud fra den private Entreprises Side, at der har været Anledning til at optage det. Det ligger ikke alene heri, at den Bevilling, der er forlangt for næste Finantsaar, efter hvad jeg har tilladt mig at høre, nærmest maa betragtes som en Forudsætning, men det ligger ogsaa derti, at det ikke er mig muligt at sige, om det vil lykkes at faae denne Fart til Kiel op, eller om det vil absolut mislykkes at tilveiebringe en saadan Jernbanetrafik, at man er istand til at undvære den. Det er en Forudsætning, som efter de for Tiden tilstedeværende Omstændigheder maa ansees nødvendig for overhovedet at sikke sig en saadan Postcommunication, hvormed Staten og Borgerne kunne være tjente. Iøvrigt troer jeg, at selv om den private Entreprise havde tilbudt sig, vilde der være Hindringer iveien for at benytte den, Hindringer, som man i det Mindste for Diebliffet ikke kan komme over. En væsentlig politisk Banstielighed skal jeg berøre, den, at det heller ikke her er afhængigt alene af den danske Regjerings Villie at ordne Forholdet, som man vil. Det er ikke længere, som hidtil, en Fart fra en dansk Havn til en dansk Havn, men en Fart til en fremmed Havn, og isølge den Postconvention, som i sin Tid er indgaaet med Hertugdømmerne, skal det være Gjenstand for Forhandling, om man kan bruge private Skibe til